

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Свиленград, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи декември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200717 по описа за 2023 година

Производството е по глава III, раздел V, чл.59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания, вр. чл.189 ал.8 от ЗДвП.

Производството е образувано по жалба от **Анастас Валентинов
Карчев - кмет на Община Свиленград с ЕИК код по БУЛСТАТ
000903825** с адрес: гр. Свиленград ,бул. България №32- против Електронен
фиш за налагане на глоба **Серия К №******* на ОД на МВР - Хасково, с
който за нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП е наложено на основание чл. 189,
ал.4, вр. чл.182, ал.1,т.3 от ЗДвП административно наказание „ГЛОБА” в
размер на **100,00 лв.**

В жалбата се твърди, че атакуваният електронен фиш е
незаконосъобразен,необоснован и издаден при допуснати съществени
процесуални нарушения. Твърди се,че изложените обжалвания ЕФ
констатации не отговаряли на обективната действителност. Отделно от това
били налице съществени нарушения на процедурата при издаване на
обжалвания ЕФ и при неговото съставяне и връчването м,без да се сочат
конкретни такива. Сочи още,че липсвали съществени реквизити в издадения
ЕФ,като излага съображения за липса на посочен ЕГН на кмета на общината.
Твърди се още,че същият бил издаден извън сроковете предвидени в
ЗАНН,като се излагат съображения в тази насока. Жалбоподателят твърди, че
така допуснатите и описани в жалбата нарушения на процесуалните правила
са от категорията на абсолютните такива, които налагат изцяло отмяната
му,като по изложените доводи, моли съда да отмени изцяло атакувания
Електронен фиш.

Претендира присъждане на направените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, изпраща представител-юр.К. ,която поддържа жалбата по изложените в нея доводи.

Издателят на електронния фиш **ОД на МВР - Хасково**, редовно призован, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Заинтересована страна **РП Хасково,ТО Свиленград**, редовно призована ,не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.07.2022г. в 14,15 часа било установено и заснето с автоматизирано техническо средство *****/14 движение на лек автомобил марка *****, с регистрационен номер ***** в град Свиленград по ул.Сан Стефано до казино „Империал“ в посока магазин Жанет със скорост от 79 км./ч. /след приспадане на допустимата грешка от -3км в час/ – над разрешената за движение въведена за населено място от 50 км/ч. и е посочено превъзвешение от 29 км/ч. /след приспадане на допустимата грешка от -3км в час/.

От извършената Справка в централна база КАТ, по регистрационен номер, се установило, че автомобилът с посочения по – горе регистрационен номер е лек по своя вид и същият е регистриран на името на **Община Свиленград** с ЕИК код по БУЛСТАТ **000903825** с адрес: гр. Свиленград ,бул. България №32.

Въз основа на тези констатации е издаден процесния електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, като за нарушител бил вписан жалбоподателят в качеството му представител на Община Свиленград-собственик на лекия автомобил,към датата на издаване на ел.фиш.

В описателната част на електронния фиш е вписано движение с установена скорост от 79 км./ч. – превъзвешаване с 29 км/ч.

За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство № *****/клип 19776/ , а за място на нарушението – са вписани координатни точки .

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя лично срещу подпис на дата **12.10.2023г.** според отбелязването преглед на фиш, като съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДвП е даден 14-дневен срок да плати Глобата, или да предостави писмена Декларация с данни на лицето, извършило нарушението, респ. копие от Свидетелството му за управление на МПС.

В указания срок, жалбоподателят не е представил в ОДМВР - Хасково Декларация по чл. 188 от ЗДвП и не е направил възражения в срока по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП (7 дни).

За работата и използването на конкретното АТСС TFR 1-656 на процесната дата - **07.07.2022г**, когато е установено нарушението, е изготвен Протокол съгласно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, издадена от Министъра на вътрешните работи. Същият е приложен по делото и приет като доказателство по делото.

От съдържанието на Протокола се установяват данни за датата на използването на АТСС - **07.07.2022г**, времето (11.00 часа до 17,00часа) и точното местонахождение на мястото за контрол, където е използвана системата – в град Свиленград по ул.Сан Стефано до казино „Империял“ в посока магазин Жанет, за ограничението на скоростта въведено общо ограничение на скоростта - 50 км/ч разрешена скорост , режима на измерване - стационарен, номера на служебния автомобил, където е поставено, така и броя на установените нарушения и други сведения, съгласно реквизитите на образеца.

ЕФ е съставен на основание снимков материал за заснетото нарушение по ЗДвП, въз основа на направените записи от системата, общо налични са 4 броя снимки за конкретния клип, на които е виден рег.номер на автомобила. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № ***** в процес на приближаване към мобилната система за видеоконтрол, при измерена скорост на движение 79км/ч, съответно наказуема установена скорост – 50 км/ч (преди приспадане на допустимата грешка 3 км/ч) и разрешена такава от 50 км.ч., като превишението е 29 км/ч. (след приспадане на допустимата грешка 3 км/ч).

От представения Протокол № ***** година, издаден от Лаборатория за проверка на полицейска техника се установява, че на посочената дата е извършена периодична проверка на мобилна система за видеоконтрол *****, според който съответства на одобрения тип.

В публичния регистър на Български институт по метрология (БИМ), който е общодостъпен в интернет-страницата на посочения институт, след извършена служебно от Съда справка, се установява, че мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR 1-М е одобрен тип, вписан под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност до 24.02.2020 година. Издаденото за одобряването му Удостоверение (, приложено в кориците на делото) №10.02.4835.

Налично е и писмо на Зам.директор към МВР,съгласно което одобрените средства за измерване за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията по ЗДвП,за които изтича на 24.02.2020г. ,съгласно чл.30,ал.5 от Закона за измерванията,когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване,които отговарят на одобрения тип,се считат за одобрен тип,като съответно следва да са преминали последваща метрологична проверка,съгласно чл.43 от Закона за измерванията.

След получаването на ЕФ жалбоподателят не се възползва от правото си на възражения по него по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, а го обжалва в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП пред съответния местно компетентен Съд – Районен съд - Свиленград.

Налична по АНПр е и снимка на разположението на полицейският автомобил заснел процесното нарушение, снимка към ЕФ, преглед на ЕФ, както и Протокол №***** , справка касателно собствеността на процесния автомобил.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед с рег №81213-172 от 29.02.2016г. на Министъра на Вътрешните работи е утвърдил образци на електронни фишове/приложен екземпляр от него по преписката/.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в ЕФ, се установява по категоричен начин от писмените доказателства. С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административно-наказателната преписка (АНП), както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха по тяхното съдържание от която и да е от страните в процеса, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие писмените доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на управление на МПС със скорост над разрешената, въведена с разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

По отношение на приложения снимков материал от заснет на **07.07.2022г.** клип с техническо средство № ***** съображения ще бъдат изложени по – долу в изложението на правните изводи.

На това място следва единствено да бъде отразено законовото положение, че снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

Въз основа на така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият съдебен състав, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, съгласно разпоредбата

на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, предвид представените доказателства за датата на връчването на санкционния акт от АНО/ видно от приобщения по делото преглед на фиш / на **12.10.2023г.**, а жалбата е входирана на **24.10.2023г.** поради което е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира подадената жалба за **неоснователна** по следните съображения:

Съдът приема, че обжалваният ЕФ се явява за законосъобразен от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да са основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

В настоящия случай административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 3, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено с мобилна система за видеоконтрол *****/14 (радар) на основание издаден против него ЕФ.

Последният според легалното си определение, съдържащо се в разпоредбата на § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТСС.

ЕФ съдържа минимално изискуемото съдържание и задължителни реквизити, изчерпателно изброени в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Тъй като разпоредбата е специална по отношение на разпоредбите на общия административнонаказателен процес - конкретно чл. 57 от ЗАНН, поради което при преценка формалната законосъобразност следва да се държи сметка за спазването на намиращата приложение специална норма. Т.е. процесуалните изисквания относно съдържанието на НП, не са приложими са ЕФ, независимо, че по правното си действие той е приравнен на санкционен акт - аргумент от чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, едновременно с това материализиращ и констативния такъв (Акт за установяване на административно нарушение (АУАН)).

При наличие в ЕФ на посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП обективни признаци, наред с вписаните данни в обстоятелствената част на ЕФ - цифровите стойности на разрешената - максимално допустима скорост на движение, на засечената с АТСС и конкретното ѝ превишение, Съдът приема, че се покриват основните съществени елементи от административнонаказателния състав на чл. 182, ал. 1, т. 3, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, твърдя за осъществен и вменен в отговорност на жалбоподателя. По този начин Съдът приема, че описанието на нарушението съдържа всички релевантни обективни признаци, поради което е удовлетворено това изискване за

реквизита по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Т.е. самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и да организира адекватно защитата си.

Що се отнася до правосубектността и персонификацията на органа, издал процесния ЕФ, законодателното изискване се свежда до посочване териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението, което е достатъчно касателно авторството. И тук отново, изключението следва по силата специалната норма на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща отклонение от общите правила на ЗАНН. Обсъжданият задължителен реквизит, Съдът приема че е налице, видно от съдържанието на ЕФ, в който фигурира вписана териториалната единица - ОДМВР - Хасково в структурата на МВР.

Посочването на дата на издаване на ЕФ, както и поставяне на печат на ЕФ не е след задължителните реквизити на ЕФ.

Относно спазването на срока по чл. 34 от ЗАНН - ЕФ е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедури по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и процедура (включително срокове) за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на ЕФ. Предвид изложеното, и в светлината на Тълкувателно решение № 1/2014 година по т.д. № 1/2013 година на ВАС, настоящият Съдебен състав намира, че разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН не намират приложение и не следва да се прилага по аналогия при липса на изрична разпоредба. Дори и да се приеме обратното, релевантно в случая е че към датата на връчване на ЕФ не е изтекъл, респ. несъмнено е спазен общия давностен срок - една година от извършване на нарушението/нарушението е извършено на **07.07.2022г.**, а ЕФ е издаден на **13.02.2023г.** видно от преглед на фиш/, според неговия вид (с основание по ЗДвП извън изключенията с предвидена по-дълга давност).

Техническото средство за контрол е одобрен тип, съгласно правилата на Закона за измерванията, преминало е технически преглед, поради което Съдът приема, че е в съответствие с метрологичните изисквания, технически изправно, както се установява от приетите доказателства от АНП. Т.е. контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 година.

В обжалвания ЕФ се съдържа наименованието на АТСС, използвано за измерване на скоростта, както и номерът му. В този смисъл няма нарушение на нормата на чл. 6, ал. 1 от цитираната Наредба.

Действително в кориците на делото липсват данни по чл. 6, ал. 2 от

посочената Наредба, но в случая това е ирелевантно, тъй като мястото за контрол с АТСС е определено от контролния орган и дори да не отговаря на критериите, посочено в ал. 2 на чл. 6 това не представлява нарушение на цитираната Наредба, тъй като по безспорен и категоричен начин е установено нарушението.

ЕФ отговаря на образеца, изготвен от Министъра на вътрешните работи.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че при връчване на ЕФ, АНО няма задължението да представя и наличния снимков материал на нарушителя, който се прилага към АНП.

От приложените по делото доказателства се установява, че след съобщаването на ЕФ на жалбоподателя, той не е посочил друго лице като извършител на нарушението при съблюдаване на изискванията на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което изключва предвидената в цитираната разпоредба възможност за анулиране на Фиша.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава би формирал правен извод, че процесният ЕФ не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че извършването на процесното административно нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение.

Редакцията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП към момента на установяване на нарушението гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Точка 65 (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП определя, че "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или

временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

От доказателствата по делото се установява, че АТСС е одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология, удостоверение с представения по административната преписка Протокол от проверка 10.05.2022 година.

Следва да се отбележи, че доколкото работният процес на АТСС, в конкретика мобилното такова, не изисква непосредствена манипулация от страна на контролен орган през времетраенето на неговата работа, а само включване и изключване, физическото присъствие на контролния орган на мястото на контрол не оказва влияние върху работата на техническото средство за контрол, намиращо се в автоматичен режим, а оттам - на достоверността на отчитанията му.

Мобилното средство за контрол е одобрен тип, съгласно правилата на Закона за измерванията, притежава надлежното Удостоверение № 4835, издадено от БИМ и е регистрирано във водения Регистър, констатация от служебната проверка на Съда в същия - общодостъпен на интернет-страницата на органа и видно от наличното по делото Удостоверение. Същото Съдът приема, че е в съответствие с метрологичните изисквания, технически изправно и преминало последваща проверка, както се установява от приетите доказателства от АНП. Т.е. контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година. В обжалвания ЕФ се съдържа наименованието на АТСС, използвано за измерване на скоростта, както и номерът му. В този смисъл няма нарушение на нормата на чл. 6, ал. 1 от цитираната Наредба.

На кадрите от снимковия материал, снет от записания клип, се наблюдава **ясно автомобила и неговия регистрационен номер**, визиран в електронния фиш, чието разположение и посока на движение в момента на сработването на мобилното средство за видеоконтрол, изключват всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС, тъй като видно от данните на снимковия материал, заснемането е осъществено при приближаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя.

Само за пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че се опровергава твърдението изложено в молбата становище от страна на процесуалният представител на жалбоподателя, че в процесния ЕФ липсва ,марка и посочен номер на заснетото МПС.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата снимковият материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административно наказателния

процес.

Измерената скорост на движение на автомобила е 82 км/ч., допустимата грешка при измерването в тези случаи е +/- 3 км, като във фиша е отразена наказуема скорост от 79 км/ч, след приспадане на толеранса.

На основание чл. 165, ал. 3 от Закона за движението по пътищата Министърът на вътрешните работи е издал НАРЕДБА №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015г., с която се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата се прави разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Анализирайки посочените нормативни разпоредби се налага извода, че към датата на деянието- 07.07.2022г., нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само чрез използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол.

Не на последно място следва да се има предвид, че въведените с Наредбата изисквания относно въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган- освен включването и изключването на мобилното АТСС /чл. 9 от Наредбата/, отговарят на изискванията залегнали Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014г. на ВАС – Общо събрание на колегиите, относно непълнотите в регламентацията на работата на „техническите средства” преди изменението на чл.189, ал. 4 от ЗДвП с ДВ., бр. 19 от 2015г.

За пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че не е необходимо като неразделна част от веществените доказателства - клип и съответно снимки, да бъдат приложени и снимки на пътния знак, въвеждащ ограничение на скоростта за конкретния пътен участък, предвид посоченото в Протокола за използване на АТСС наличие на ограничаване на скоростта в конкретния участък, въведено с пътен знак, какъвто не е безспорно настоящият случай, тъй като се касае за нарушение на скоростта въведена в закона за населено място. В този смисъл е и Решение от 16.02.2021 година по КАНД № 1079/2020 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Димитрова.

Отново за пълнота на съдебният акт ,следва да се посочи, че дори е да е налице неяснота относно кога и къде е била разположена мобилната камера заснела нарушението, съдебната практика приема, че при установеното правилно и пълно попълване на реквизитите в Протокола за използване на

АТСС, както и представената снимка, липсата на снимката на разположението на АТСС не би било от естество да внесе обосновано съмнение относно извършеното нарушение. В този смисъл са и Решение № 43 от 19.02.2018 година на Административен съд - Хасково по КАНД № 245/2017 година, докладчик Съдията Росица Чиркалева-Иванова, Решение № 1075 от 13.01.2020 година на Административен съд - Хасково по КАНД № 1284/2019 година, докладчик Съдията Антоанета Митрушева, Решение от 29.01.2021 година по КАНД № 1036/2020 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Павлина Господинова.

По отношение на мястото на извършване на нарушението, същото е посочено коректно с текстово описание и координатите, индивидуализиращи точно определено място на извършване. От приложените доказателства, както и от изготвения от полицейските служители Протокол, също се установява точното място, на което е извършено нарушението, както и посоката на движение, а така също датата и точния час, регистрационният номер на автомобила, и останалите реквизити на акта; налице е и пълно описание на нарушението. Иначе казано мястото на нарушението съвпада с мястото на установяване на нарушението. Съгласно на чл. 10, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година Протоколът по ал. 1 (използване на мобилното АТСС) се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Такъв Протокол по делото е представен, както вече бе посочено. В действителност в същия липсва отбелязване на началото и края на контролирания участък, но горното изискване Наредбата въвежда единствено при контрол във време на движение, какъвто не е настоящият случай. По делото има събрани достатъчно доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че са спазени изискванията на ЗДвП и на посочената Наредба при използването на АТСС за контрол на скоростта - мобилната камера за контрол на скоростта.

За пълнота следва да се посочи, че посочването гр.Свиленград, обл.Хасково по ул.Сан Стефано до казино „Империал“ в посока магазин Жанет, е достатъчно за означаване на мястото на нарушението. Още повече, че по делото е представен и заснетият клип, на който освен автомобила, са отразени локацията, включително с GPS координати.

Следва да се отбележи, че в случая не е необходимо прилагането на снимка на разположението на уреда - техническото средство, установило нарушението, защото по правилото на чл. 10, ал. 3 от Наредбата такава се прилага само при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства, а в случая техническото средство е било монтирано в служебен автомобил /така и Решение № 233 от 11.04.2022 г. на АдмС - Хасково по к. а. н. д. № 103/2022 г./.

От обективна страна, с оглед разпечатаните показания на техническото средство, приложения снимков материал (надлежно и годно веществено

доказателствено средство в административнонаказателния процес), Съдът приема, че са установени точния час на нарушението, регистрационния номер на автомобила, посоката и скоростта на движението му, както и мястото на нарушението. Тези доказателства, обсъдени в съвкупност с данните от съдържанието на Протокола за използване на АТСС и разпечатка от системата с регистрирани нарушения, Съдът приеме, че доказват обективните признаци на нарушението - скоростта на движението на автомобила и превишението на максимално разрешената скорост в пътния участък за населено място.

Видно от Протокола по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, в него изрично е отбелязано обстоятелството, че ограничението на скоростта е в следствие на общото ограничение на скоростта за населено място визирано в закона. При така попълнените данни в Протокола, по несъмнен начин се потвърждава и визираната от органа правна квалификация на нарушението, като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си – въпреки знанието на установеното с разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП ограничение е предприел управление на автомобила без да съобрази скоростта си на движение с изискванията на тази разпоредба.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано в разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение, определено от АНО от 79 км./ч., законодателят, в разпоредбата на ал. 1, т. 3 от същия текст, е предвидил за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв.. Размерът на санкцията е фиксиран в закона и е безпредметно обсъждането на неговата справедливост, изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Така наложеното с обжалвания ЕФ наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Процесното административно нарушение не разкрива пред настоящия Съдебен състав характеристиките на маловажен случай. Касае се за формално нарушение - на просто извършване. Като релевантен аргумент се отчита и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването публичните интереси, тъй като се касае за правила за движение по пътищата. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща

маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП.

Предвид изложеното по – горе съдът приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден като такъв.

Във връзка с възраженията на въззивника за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на посочен ЕГН на наказаното лице, следва да се посочи, че в случая е наказан кмета на Община Свиленград, в качеството му на законен представител на същата, като Общината е индивидуализирана със своя ЕИК и адрес, поради което липсата на посочен ЕГН на представителя не може да се приеме за съществен пропуск, влечащ отмяна на обжалвания ЕФ.

Правното положение на общината като частноправен субект е установено в чл. 136, ал. 3 от Конституцията на Република България (КРБ), съответно чл. 14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА). Разпоредбата на чл. 136, ал. 3 от КРБ определя, че общината е юридическо лице, като при това положение в случая безспорно приложима е разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, като липсата на ЕГН на представителя на Общината в електронния фиш не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото в него ясно е посочено, че същият представлява Община Свиленград, която е достатъчно индивидуализирана със своя ЕИК и адрес на управление. Съгласно посочената разпоредба, когато нарушението е извършено при управлението на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по ЗДвП наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В случая не е посочено лице, на което е било предоставено управлението на МПС, поради което и глобата е наложена на кмета на общината.

По разноските:

В предвид изхода на делото, разноски не се дължат на жалбоподателя, а от страна на АНО не се претендират такива.

Водим от изложеното и на основание **чл. 63, ал. 9 вр. с ал. 2, т. 5 от ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 8 от ЗДвП**, Съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилен и законосъобразен **Електронен фиш** за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система **Серия К №******* на ОД на МВР - Хасково, с който на **АНАСТАС ВАЛЕНТИНОВ КАРЧЕВ** - кмет на **Община Свиленград** с ЕИК код по БУЛСТАТ **000903825** с адрес: гр. Свиленград, бул. България №32 на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание **"ГЛОБА"** в размер на **100 лв.**, за

извършено нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____